

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget vedrørende Grønlandske Forhold. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om retningslinjer for annoncører, der bringer sexannoncer – en mærkningsordning.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.

(Fremsat 15/12 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Prostitution er forbundet med to slags problemer.

For det første er nogle prostituerede udsat for tvang og slavelignende tilstande. Her skal vi sætte ind hårdt og konsekvent med brug af politi og domstole og hårde straffe. Ingen skal være slave i Danmark.

For det andet er nogle prostituerede udsat for en masse sociale problemer. Nogle af dem sælger seksuelle ydelser for at betale gammel gæld, andre gør det, fordi de ikke ser nogen realistisk mulighed for et almindeligt job. Og andre igen gør det for at finansiere et narkomisbrug. Her skal vi sætte ind med sociale hjælpeforanstaltninger.

Man kan sige, at der er to slags problemer, og at der er to slags løsninger i forhold til de problemer. Prostituerede, der er udsat for vold og tvang, skal hjælpes med politi og domstole, og prostituerede, der har sociale problemer, skal hjælpes med sociale foranstaltninger. Det er sund fornuft, og det burde alle kunne være enige om.

Kl. 18.20

Alligevel er det jo tydeligvis ikke nok for SF og Enhedslisten. Det er, som om de to partier

ikke er tilfredse med at bekæmpe de problemer, der er forbundet med prostitutionen: kriminaliteten og de sociale problemer. Det er, som om SF og Enhedslisten vil bekæmpe prostitution som sådan, og dermed får man på fornemmelsen, at det i virkeligheden ikke er de prostitueredes rettigheder og velfærd, der ligger de to partier på sinde, men at det mere er sådan et moralsk kors-tog, og det kan regeringen ikke støtte.

Jeg synes, at dagens beslutningsforslag er et underligt misfoster. Jeg synes, det er dårligt tænkt, og jeg synes, det er dårligt formuleret. Den foreslåede mærkningsordning løser hverken problemerne omkring menneskehandel eller de sociale problemer, der er forbundet med prostitution. Forslagets eneste konsekvens er at gøre livet mere besværligt for de prostituerede.

Det er en ærlig sag, at man ikke kan lide prostitution, helt bestemt, men jeg synes bare, det ville være en klogere og en mere sympatisk strategi, om man i stedet valgte at hjælpe de prostituerede.

Beslutningsforslaget indeholder to elementer, som jeg gerne vil kommentere hver for sig. Det første element handler om, at forslagsstillerne ønsker at introducere en slags advarselsmærkning, der skal gøre kunderne opmærksomme på prostitutionens problemer. Det hedder i beslutningsforslaget, at alle medier, der publicerer sexannoncer, skal forpligtes til at bringe advarselsmærkninger på et synligt sted i umiddelbar sammenhæng med hver enkelt sexannonce. I bemærkningerne sammenlignes det med mærkningen på cigaret pakker.

En sådan mærkningsordning ville på kort sigt fordyre sexannoncerne og måske dermed ramme økonomisk. Og hvad vil der så ske? Ja, sandsynligvis vil de prostituerede finde alternative annonceringsformer, det kunne være på internettet, på udenlandske hjemmesider eller på datinghjemmesider. Det kunne også være i form af klistermærker i det offentlige rum, altså annoncer i det offentlige rum udformet som klistermærker i telefonbokse, eller andet, som vi har set i andre lande.

På længere sigt vil en sådan mærkningsordning derfor sandsynligvis være uden effekt, fordi man simpelt hen flytter annoncerne et andet sted hen. Så det vil være uden effekt for prostitutionen, men det vil måske vanskeliggøre politiets og de sociale myndigheders arbejde. Gennem de senere år er annoncemarkedet i højere grad flyttet til internettet, og dermed er det også